

ΝΕΟ/ΑΠΟΙΚΙΕΣ

Αυτός είναι ένας ασυνήθιστος κοινός τόπος όπου οι κάτοικοι αρπάζουν ένα πιστοποιημένο αντικείμενο και το γλείφουν.

Το αντικείμενο που γλείφουν είναι ομοιότητα, εισβολή, ο άλλος.

Όταν το είδωλό τους τους φιλάει στο στόμα, η μνήμη σώματος επανέρχεται στις αρχικές ρυθμίσεις.

Μετά τα αυτο-ζευγαρώματα υπάρχουν μαύρες τρύπες, η χώρα του Ποτέ και η ποικίλη επανάληψη.

Αυτός είναι ένας ασυνήθιστος κοινός τόπος όπου τα νεοφιλελεύθερα σώματα εναλλάσσονται για να κυνηγήσουν και ν' αγγίζουν τα χρονομετρημένα σώματα της αντίπαλης ομάδας χωρίς να αιχμαλωτιστούν.

Το άγγιγμα είναι εξάπλωση, διακήρυξη, χρυσός.

Όταν ένα χρονομετρημένο σώμα χάσει, παραδίνεται μ' έναν αυτο-ακρωτηριασμό.

Μετά τα κόκκινα χέρια υπάρχουν προϋποθέσεις χρήσης, ανατοκισμοί, προθεσμίες διακοπής, επαναπροσδιορισμός των όρων νερό, τροφή, φάρμακο.

Αυτή είναι μια αποικία που χρησιμοποιεί το νέο σαν ένα συνεχιζόμενο ράμμα για το κλείσιμο των επιθυμιών.

Οι επιθυμίες είναι μια πλούσια σε αποθέματα κατηγορία στα οποία δεν πρόκειται ποτέ να έχουν πρόσβαση οι κάτοικοί της.

Όταν τα νήματα παίρνουν ανεξέλεγκτη τροπή, το σώμα της αποικίας σχηματίζει έναν λαβύρινθο.

Ο λαβύρινθος είναι ένας κλειστός κώδικας που διατηρεί τον χαρακτήρα του κόκκινου, μια χρωματική ύλη όπως το αίμα του δράκου, οι αιμόπετρες, το μίνιο, το αίμα της μουριάς.

Μετά την παγίωση υπάρχουν εξορύξεις, προειδοποιήσεις περιεχομένου, κατανοώ και δεν κατανοώ, τροποποιημένα ονόματα, βλέπε επίσης, εμείς.

Αυτή είναι μια νεο/αποικία όπου τα χρονομετρημένα σώματα μιμούνται τον βηματισμό, τους σχηματισμούς και τα ποδοπατήματα των δυνάμεων καταστολής μ' έναν γρήγορο χορό.

Ο χορός είναι ιός, παγίδα, εξιλασμός.

Όταν τα avatars πολλαπλασιαστούν, η ροή του script θα σταματήσει.